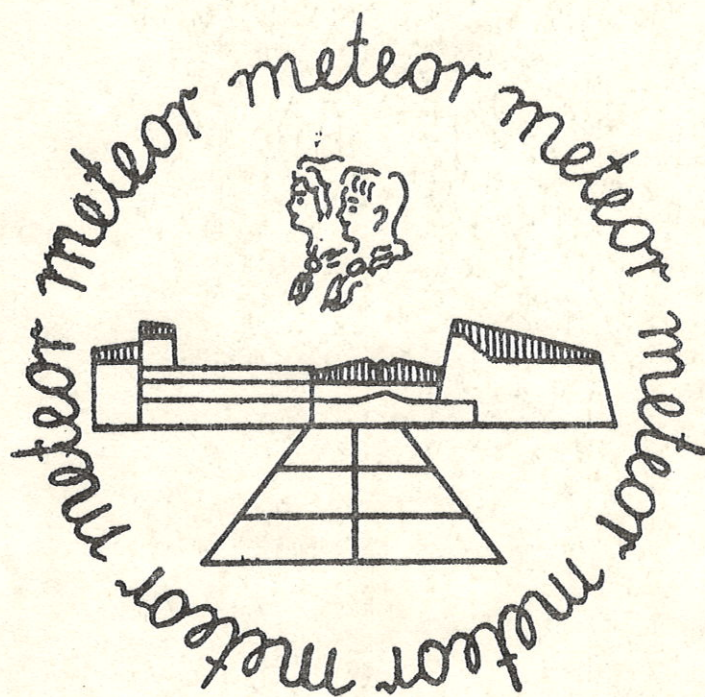




List učenika Osnovne škole „Kada Božić“
Slavonski Brod

POVRATAK DOMOVINI

Ne pamtí više kad je zadnji put vidio domovinu. Je li to bilo prije deset, možda dvadeset godina? I upravo prije toliko godina on se zaputio u tuđinu, a evo sada stoji tu, na pragu rodene zemlje. Koliko su godine prošle, a on nije prošetao "svojom" šumom, nije osjetio miris "svojih" polja. I zaista, čudno je kako se prije nije odlučio vratiti u domovinu svojih predaka. Istina, u srcu mu je bila nepreboljena nostalgija, a ipak se nije vratio. Ni sam ne zna zašto, ali to uopće nije važno, jer sad je tu. I ostat će tu. Iz razmišljanja prene ga glas carinika: "Došli ste na vikend?" "A, ne." "Ostajete duže?" "Zauvijek", ponovo izusti, sjedne u auto i krene. "Zaista je prekrasna moja domovina", pomisli u sebi. I opet mu na um pade ona misao da je čudno što se ranije nije vratio. Obuzme ga osjećaj smirenosti, jer zna da je među svojim, da se vraća svojim korjenima. Sav sretan što je u svojoj zemlji, glasno poviče: "Domovino, vraćam ti se! Sada zauvijek!"

Maoduš Kristina, 7.a

DOMOVINA

Vuče se kolona izmučenih lica
krvavih, blatnih, poput ranjenih
ptica.

Preboj je ostao tamo u daljini,
od milih i dragih u sve većoj
razdaljini.

Trunu kosti očeva, sinova, preko
dugih zima rađa se djedovina.
Niz hridine pada rijeka Pliva,
mali gradić Jajce još uvijek
sniva.

Preko krša, gora, planina, nizina,
stižu partizani, danas se rađa
domovina.

Majer Andreja, 4.d

OSJEĆAM

Osjećam opojni miris sreće
što puni mi nosnice u vrtu
mladenaštva.

Osjećam plahu pticu u
zjenicama,
razigranu i željnu plavog neba.

Osjećam
zaljubljene plave oči.

Osjećam mladost.
Čistu nepatvorenu mladost.
Osjećam svojih 14 godina.

Pilipović Željka, 8.b

PIONIR

Pioniru maleni
raduj se sada ti,
svojoj plavoj kapi
i crvenoj marami.

29. tvoj je dan
kad ćeš postati
pionir marljiv,
vrijedan i odan.

Tada ćeš se zakleti
da ćeš zemlju braniti,
ratove mrziti
ljude bratimiti.

Neka ljudi
rike pruže
i neka se druže.

Opačak Sanja, 4.e

OČI SUTJESKE

Krvavu stranica naše povijesti ostat će neizbrisiva zauvijek. To 1943. godine uz buđenje
suzca koje je obećavalo život, zemlju je natapala krv. Nezaboravne slika zločina, mržnja i pre-
zir prema krvnicima koji su htjeli tuđe, živjet će s nama. Bitka do koje nije trebalo doći,
plaćena je najtažom cijenom - ljudskim životima. Mi koji danas živimo u slobodi, koju su isbo-
rili naši partizani, ponosni smo što smo njihovi potomci! Zato obećavamo da ćemo zauvijek ići
njihovim stopama, slijediti njihove ideje.

Pilipović Željka, 8.b

ČUVAJMO SLOBODU

Čuvajmo slobodu kao zjenicu oka svoga
jer ona je svetinja i bogatstvo.

Čuvajmo slobodu
jer ona nam je prijatelj i majka.

Čuvajmo slobodu
teško stečanu krvlju i životima
naših boraca.

Čuvajmo slobodu
jer ona je naša budućnost.

Čretni Nives, 8.b

LJUBAV

Ako budeš pročitala jedan stih
možda me nećeš razumjeti,
možda će te razveseliti,
a možda će uspjeti tvoje želje
na drugu stranu usmjeriti.

Možda je moj svijet
drukčiji od onog što si ti
zamišljala.

Klarić Tomislav, 4.c

ŠTO MISLIM O DJEVOJČICAMA?

Što reći o tim našim djevojčicama? Dobre su, nježne su, pametne su. Ali samo ponekad. Znaju one i te kako biti razmažene mamine i tatine maza. Nama dječacima to smeta. Pretjeruju u svojim pričama, koje nemaju kraja. Kako tek znaju biti važne kada se lijepo obuku i stave mašnu u kosu. Pa ipak i takve kakve jesu, a viđaju nam se i ne znam kako bih bez tih naših djevojčica.

Jerković Domagoj, 2.a

S V E M I R A C Z E R O

Sjedio sam na klupi ispred zgrade. Pritisnula je omara i nije bilo žive duše. Odjednom osjetih toliki propuh, da sam mislio, odnijet će i klupu i mene. Pogledam u nebo i vidim svemirski brod! Istina je da ga nisam nikad vidio, ali to je ipak bio on glavom i bradom! Htjedoh krenuti kući ali tog časa noge kao da su mi odrvenile. Od straha što će dalje biti samnom onesvijestio sam se. Otvorih oči, bio sam u svemirskom brodu. Oko mene je bilo mnoštvo svemiraca. Prikovali su me za jedan svemirski ležaj. Poslije su me oslobodili. Sprijateljio sam se sa svemircem Zerom. "E kao mi je da ću biti žrtva njihovom bogu Zexu. On mi je pomogao da se vratim kući. Specijalnom raketom sam se vratio pred zgradu. Raketu sam morao uništiti, jer mi je Zero tako rekao. Poslije toga zadovoljan sam otišao kući.

Topolovac Marko, 4.b

J E S E N

U jesen je vrijeme tmurno i češće pada kiša, a ponekad bude sunčano. U prirodi je sve manje lišća, gole su grane i trava je požutjela. Ljudi spremaju voće i povrće za zimu. Životinje se spremaju i sakupljaju hranu za zimu.

Murat Ivana, 2.e

J E S E N

Jesen je lijepo godišnje doba,
doba kada pada lišće,
a padne i poneka kruška
i u lišću zašuška.

U jesen pušu vjetrovi,
tako da njišu grane,
a znaju puhati tako jako
da okreću kišobrane.

Pecić Marko, 3.b

Došla je!

Pročulo se svuda.

Tko,tko? Pitaju djeca.

J e s e n,

zlatna i žuta.

Rašić Martina, 2.d

U jesen kiša pada
i lišće opada.

U jesen ljudi šetaju,
a kiše ih ometaju.

Franić Dinko, 3.b

K E S T E N J A R

Jednog dana tata i ja išli smo u grad. Bilo je hladno i oblačno. Na uglu je stajao kestenjar. Puhao je vjetar i prema nama nosio miris pečenog kestena. Zamolio sam tatu da mi kupi kestenja. Ruke su mi bile hladne, ali kad sam dobio vrećicu sa vrućim pečenim kestenom odmah sam se ugrijao. Kestenje smo svi zajedno kod kuće pojeli, a ja sam bio crn kao kestenjar sa ugla.

Mališa Nikola, 2.c

J E S E N N A T R Ž N I C I

Tržnica je najbogatija u jesen.

Jesenski plodovi su napunili košare i tezge. Ima tu za svakog po nešto: voća, povrća, jaja i svega ostalog. Prodavači nude svoju robu. Mnoštvo naroda užurbano kupuje darove jeseni.

Prlina Nenad, 3.e

J E S E N K R O Z M O J P R O Z O R

Vani je tmurno i opada lišće sa drveća. U voćnjaku se rumene plodovi jabuka. Pada gusta kiša. Prolaznici pogureni pod kišobranama žure. Pod njihovim nogama šušti lišće. Vjetar puše i raznosi tihe melodije jeseni. Oblaci polako plove i skrivaju zlatno sunce. Sve je tužno. Jesen je.

Šoljan Maja, 3.b

J E S E N U Š U M I

Jednog jesenskog jutra pošao sam na tatom u šumu. Lišće je bilo suho i žuto. Opazili smo srnu i lane kako se igraju. Uskoro se pojavio i srndać i poveo ih u šumu. Bio sam vrlo žalostan. Tata mi je pričao, da lovci love srne. Kada sam to saznao bio sam sretan što su otišli duboko u šumu.

Aladrović Danijel, 2.b

J E S E N K I R O Z M O J P R O Z O R

Gledam kroz prozor i vidim kako jesen polako dolazi u moj grad. Tiho i tužno uvlači se među drveće, ulice, kuće i ljude. Lišće na granama žuti i opada. Vjetar puše i nosi požutjelo lišće po cesti. Ljudi obučeni u toplu odjeću žure i sklanjaju se od vjetra. Na nebu su se pojavili tamni oblaci koji donose kišu. Sve je nekako sivo i tužno. Samo se čuje zvižduk vjetra i buka automobila koji nekuda jure i nose opalo lišće po cesti. Da je prava jesen došla vidim i po starom kestenjaru koji stoji na uglu ulice. Pored njega u redu stoje djeca i čekaju vruće kestenje. I ja volim vruće kestenje i zato volim jesen.

Mikulić Mario, 3.d

K A S N A J E S E N

Jesen je već mnogo promijenila prirodu. Mnogo je opalog lišća po ulicama i parkovima. Grane drveća su ogoljele, a jesenski vjetar trese još posljednje žuto lišće. Dani su sve kraći, a noći duže. Sve manje se čuje veseli žamor djece po dvorištima. Nema ih niti u parkovima. Sivi i tužni oblaci donose kišu i hladnoću.

Ljudi su obukli topliju odjeću i brzo žure kućama. Iz dimnjaka vijuga sivi dim. Najljepše mi je u toploj sobi. Golubovi su se posakrivali pod krovove i strehe i šćućureni čekaju neku promjenu kao i ja. Vidim, uskoro će pasti snijeg i doći prava zima.

Jelinić Filip, 3.c

I Z L E T U P O P O V I Č E V U Š U M I C U

Svanuo je lijep sunčan dan. Sa školom smo pošli na izlet u Popovićeve šumice. Krenuli smo prema Brodskom brdu. Stigli smo do autoputa Bratstvo-jedinstvo. Tu je došao saobraćajac koji je zaustavio promet kako bi lakše prešli cestu. Dalje smo se teško uspinjali uz brdo. Kad smo stigli u Popovićeve šumice, malo smo se odmorili i onda s drugaricom učili sporedne strane svijeta. Poslije učenja smo otišli u šumicu i tražili gljive, igrali se i pjevali. Nabrali smo svakakvih gljiva, a drugarica nam je govorila koje su od tih jestive. Tako smo se zabavljali dok nije došao čas povratka.

Živić Marijan, 3.a

S U S R E T S H O B O T N I C O M

Ovo ljeto doživio sam lijepu avanturu. Jedno popodne išao sam s prijateljima na ronjenje. More je bilo mirno, a dan tih i sunčan. Takmičili smo se tko će duže roniti i s morskog dna donijeti školjku, kamenčić ili travu. Ja sam zaronio. Na morskome dnu život je bio buran. Mali račić pokušao je da otvori školjku, a crvena zvijezda sve je to mirno promatrala. Jato šarenih ribica plivalo je za mrvicama hrane.

Odjednom me nešto hladno dodirnulo nogu. Uplašio sam se i naglo okrenuo. Primjetio sam malu hobotnicu koja je pobjegla iza kamena. Pokušao sam je izvući, ali ona se jako držala za kamen. Ja sam tada izašao na obalu, uzeo osti i ponovo zaronio. Hobotnicu sam poslije teške borbe izvukao van. Tako je hobotnica na večernjoj trpezi pojedena u slast.

Mehićić Adnan, 4.a

N A G R A D E N I N A J B O L J I S A K U P L J A Č I P A P I R A

U petak, 14.10.1988. u našoj školi je održano dodjeljivanje nagrada najuspješnijim školama Slavonije, Baranje i zapadnog dijela Srijema u sakupljanju starog papira. Skupu su prisustvovali predstavnici nagrađenih škola, kao i najviši funkcioneri naše općine. Nakon pozdravnog govora druga direktora, učenici naše škole izveli su prigodan program. Zatim su uručene laskave nagrade, računari i mikroskopi najboljim školama među kojima je i naša. To je još jedan veliki uspjeh učenika naše škole koji su svojim doprinosom spasili šume od sječe. I ovogodišnja akcija sakupljanja starog papira u našoj školi bila je uspješna.

Karačić Melita, 6.b

S A K U P L J A N J E S T A R O G P A P I R A

U srijedu, 12.10.1988. održano je sakupljanje starog papira. Akcija je bila cijeli dan, od 8 do 19 sati. Papir se vadio pred starom školom. Učenici su papir donosili u kolicima, tačkama, na ramenima i na biciklima. Na prva tri mjesta su bili: B.c sa 829 kg, 6.a sa 809 kg, 6.b sa 535 kg. Svi razredi su doprinijeli konačnom rezultatu koji je iznosio 10440 kg. Ovo sakupljanje je jedno od boljih sakupljanja starog papira.

Ja mislim da bi svi trebali biti zadovoljni, iako se moglo sakupiti i više papira da su svi učenici jednako ozbiljno shvatili ovu akciju.

Franić Daina, 6.a

BERBA GROŽĐA

U utorak, 4. 10. 1988. bila je berba grožđa. Berbi grožđa su prisustvovali učenici viših razreda. Bralo se na dva mjesta, u Vrhovini i na Igraču. Učenici sedmih i osmih razreda brali su na Igraču, a učenici petih i šestih razreda u Vrhovini. U Vrhovini je bile vrlo uzbudljivo. Borba za prvo mjesto vodila se do kraja. Najveću borbu vodili su 6.a i 6.b razred. Rezultat na kraju je bio slijedeći: Od petih razreda prvo mjesto zauzeo je 5.a, od šestih razreda 6.b razred. Sedmi i osmi razredi bili su nešto bolji od petih i šestih ubravši 11940 kilograma grožđa, dok su peti i šesti ubrali ukupno 10290 kg. Sveukupno je ubrano 22230 kilograma. Berba se uspješno završila i bilo bi dobro kada bi i druge berbe završile u takvom raspoloženju.

Franić Daina, 6.a

NEZABORAVNI IZLET

U nedjelju, 2. 10. 1988. novinari naše škole pošli su na izlet. S nama je išla i grupa novinara Osnovne škole iz Donjih Andrijevac. Autobusom smo krenuli u Podvinje. Tamo smo vidjeli školu koju je pohađao naš poznati pjesnik Dragutin Tadijanović. Nakon toga išli smo pogledati male životinje nutrije koje se nisu promijenile od prošle godine. Malo više o njima ispričao nam je uzgajivač nutrija Željko Mužević. Poslije kratke posjete krenuli smo pješke do Rastušja da vidimo kuću u kojoj je živio Dragutin Tadijanović. Kuća je obnovljena i sada u njoj živi njegova sestra, a on živi u Zagrebu. Odmah nakon toga produžili smo na poznato izletišta Svetu Petku. Brzo smo stigli i odmorili se, te počeli s igrom i veseljem. Vrijeme je brzo prošlo i krenuli smo kući. Od izletišta Sveta Petka do Slavonskog Broda išli smo pješke. Bio je to nezaboravan izlet i voljela bih da se ponovi.

Tot Martina, 6.b

JUTRO U RASTUŠJU

U nedjelju, 2. listopada novinari naše škole i novinari iz Donjih Andrijevac posjetili su rodni kraj i rodnu kuću našeg pjesnika Dragutina Tadijanovića u Rastušju.

Rastušje je veće slavonsko selo. Kuća Dragutina Tadijanovića nalazi se u sporednoj ulici koja vodi izletištu Sveta Petka. Ispred kuće Dragutina Tadijanovića, učenica naše škole pročitala je jednu njegovu pjesmu kojom on izražava ljubav prema rodnom kraju. Nakon pjesme pročitala je bilješku o Dragutinu Tadijanoviću iz koje saznajemo da pjesnik sve rjeđe navraća u rodno Rastušje od kada je umrla njegova majka. Ta kuća je sada obnovljena i u njoj živi pjesnikova sestra sa sinom.

Tot-Berd Mirna, 5.b

MOJ GRAD

Slavonski Brod je veliki i lijep grad. Ima mnogo zelenila i dječjih igrališta. Pored njega protiče rijeka Sava. Volim lijepo šetalište "Korzo" koje je uvijek puno ljudi. U Slavonskom Brodu je izgrađeno puno tvornica, škola, dječjih vrtića. Najveće tvornice su "Đuro Đaković" i "Slavonija" DI. "Medaleko od grada nalaze se kupališta "Migalovci" i "Poloj". Preko ljeta često idem tamo na kupanje. Ja volim svoj grad.

Bukovšek Vedrana, 3.f

SUSRET SA SUNČANOM ŠKRINJARIĆ

U četvrtak, 6. listopada 1988.g. učenike naše škole posjetila je naša književnica Sunčana Škrinjarić iz Zagreba. Sa svojom pjesmom pozdravio ju je mali zbor naše škole. Zatim je Sunčana Škrinjarić pročitala svoje dvije pjesme posvećene svome bratu. Recitatori su odrecitirali nekoliko recitacija. Poznata književnica nam je pričala o svojim knjigama i pjesmama. Zatim su joj djeca postavljala pitanja o njenom radu i životu. Saznali smo da je ona baka i da je napisala priču o svojim unučićima. Ubrzo je došao kraj susreta s književnicom. Jedna djevojčica predala joj je poklon u znak zahvalnosti što je posjetila našu školu.

Tot-Berd Mirna, 5.b

POSJETILI SMO UZGAJIVAČA NUTRIJA

U nedjelju, 2.10.1988. novinari naše škole posjetili su uzgajivača nutrija Željka Muževića. Zamolili smo ga da nam kaže nešto o svom poslu.

Ovako je protekao naš razgovor.

- Dobar dan! Možemo li vam postaviti nekoliko pitanja?

Čovjek se nasmije i kimu glavom.

Samo izvolite!

- Koliko nutrija imate?

Devedeset.

- Koliko se godina bavite tim poslom.

5 godina.

- Da li vam je užitak baviti se nutrijama?

Svakako.

Zatim smo ga zamolili da nam kaže nešto više o nutrijama.

- Koliko mladih može ženka izleći?

Može i do 8 konada.

- Koliki je njihov životni vijek?

Oko 10 godina.

- Odakle nutrije potječu?

Iz Južne Amerike.

- Kakve su boje?

Crno-smeđe, a mogu biti i bijele.

- Čime se nutrije hrane?

Hrane se svim vrstama voća i povrća.

- Još nam samo recite, šta se sve dobija od nutrija?

Krzna za bunde i meso za jelo, jer je veoma zdravo.

Zahvalili smo se drugu Muževiću i nastavili put za Rastušje, rodno selo Dragutina Tadijanovića.

Janjatović Snježana, 6.c

NOVOOTVORENA TRGOVINA VOĆA I POVRĆA

U srijedu, 9.11.1988. posjetili smo trgovinu voća i povrća u našem gradu. Odlučile smo da porazgovaramo s vlasnikom trgovine.

- Dobar dan. Mi smo novinari OŠ "Nada Božić". Da li vam možemo postaviti nekoliko pitanja?

Da, samo izvolite.

- Koliko se dugo bavite ovim poslom?

Ovim poslom se bavim sedam godina, prije je trgovina bila na drugom mjestu, a ovdje radimo tek dva mjeseca.

- Da li je posao unosan i da li ga volite?

Posao je unosan iako je naporan, jako ga volim.

- Zašto je posao težak?

Ovaj posao svima izgleda lagan, ali nije. Mi prodavači to najbolje znamo jer su kupci vrlo osjetljivi na cijene i kvalitetu robe. Treba im ugoditi što mi i radimo. Voće se može birati. Kupci su zadovoljni s nama i mi s njima.

- Koje sve vrste voća i povrća prodajete?

Tu su jabuke, grožđe, mandarine, banane, kruške, kupus, krumpir, grah itd. Dobili smo i novu vrstu jabuke, japanska jabuka "kaki". Svi misle da je iz Japana, ona se uzgaja kod nas u Primorju.

- Odakle nabavljate robu?

Robu nabavljamo iz cijele Jugoslavije.

- Da li imate mnogo kupaca?

Da, imam mnogo kupaca i to uglavnom penzionere. Oni ne kupuju mnogo, a treba im svježja roba. Kod nas su i cijene povoljnije nego na drugim mjestima, te se mnogi ovdje snabdijevaju.

- Da li radite non-stop?

Ne radimo non-stop iako bi kupci voljeli da je cijeli dan trgovina otvorena.

Na trenutak razgovor prekida jedan kupac koji ulazi u trgovinu.

Dobar dan Marice, pa gdje si nam ti? E... reci našim mladim novinarima kako ti se sviđa moja voćarna.

"Jako sam zadovoljna asortimanom robe. Sve je svježije, možeš birati robu, osoblje je ljubazno. Mislim da bi u ovom gradu bilo potrebno još takvih trgovina."

U trgovinu ulazi jedan stariji dvjek.

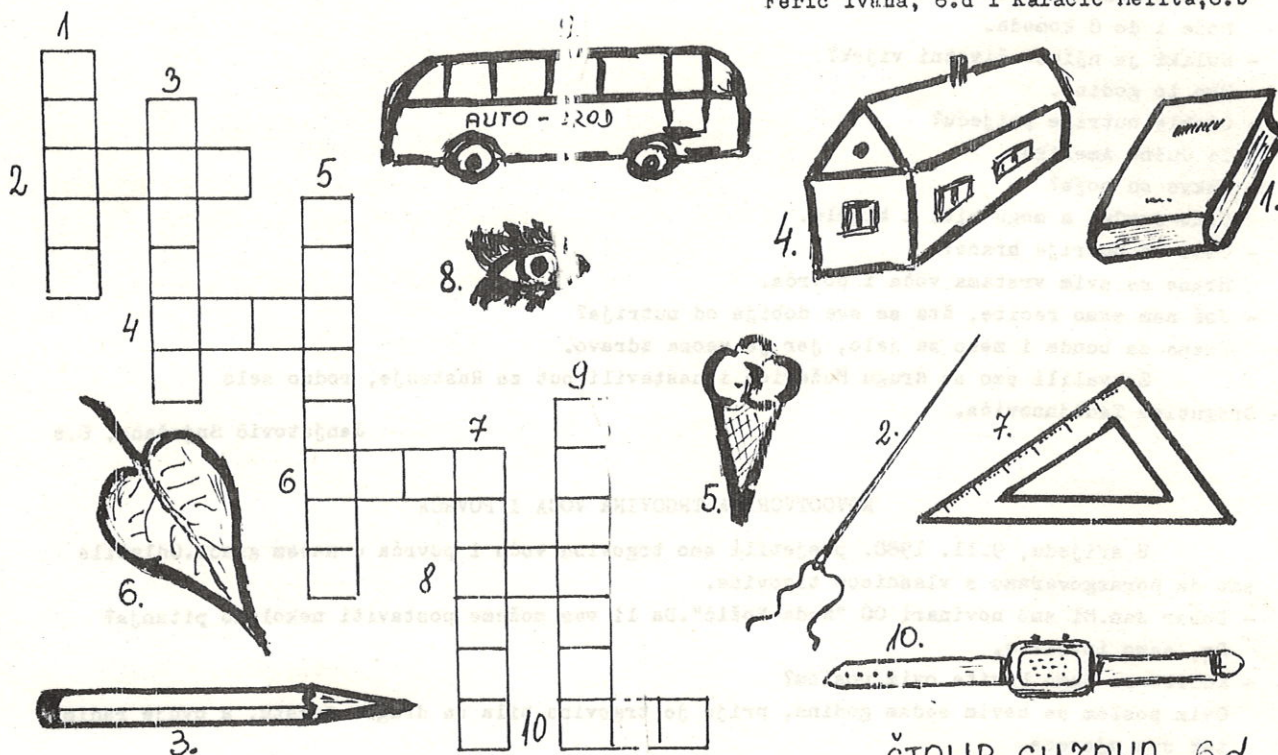
Evo našeg susjeda! Djeco, postavite i njemu nekoliko pitanja, on će vam sigurno odgovoriti.

"Ma šta ja, neću ja ništa pričati. Ovi naši rukovodioci gore su se ovih dana napričali narodu. Eto, odoh ja."

Izašao je, mahnuo nam rukom i ošurao na svom motoru.

Krenuli smo i mi kući zahvalni na odgovorima ljubazne vlasnice, a na poklon smo dobili mnogo lijepih plodova.

Ferić Ivana, 6.d i Karačić Melita, 6.b



ŠTAUB SUZANA, 6.d

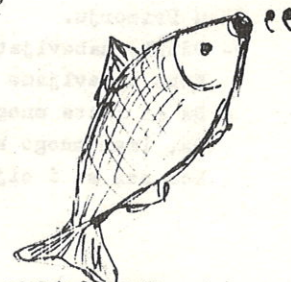
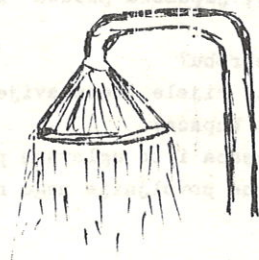
100 L



U

SB ★ 44-45

eeee



ŠUDE IJA NEMANJA, 6.a

POSJETILA SAM UREDNIŠTVO LISTA "ĐURO ĐAKOVIĆ"

U SLAV. BRODU

U utorak, 25. 10. 1988. posjetila sam uredništvo lista "Đuro Đaković". Zanimalo me kako se izdaje list, što je sve potrebno za izdavanje i osobna mišljenja radnika. Prvo moje pitanje bilo je:

- Koliko članova imate u redakciji?
Redakcija lista "Đuro Đaković" broji pet članova od kojih je jedan glavni i odgovorni urednik, tehnički urednik, jedan novinar lektor i koordinator na izdavanju stručnog časopisa "Đuro Đaković". Pored novinara u redakciji su zaposleni fotoreporter i dva daktilografa od kojih jedan radi skraćeno radno vrijeme (4 sata).
- Koliko puta mjesečno izlazi list?
Tvornički list "Đuro Đaković" izlazi tri puta mjesečno na 8 strana. U mjesecima u kojima su državni praznici ili dani značajni za razvoj SOUR-a, list izlazi dva puta mjesečno na 12 strana.
- Možete li mi opisati rad na terenu?
Za novinara nije važno radno vrijeme, on ostaje na sastancima, odlazi na radilišta SOUR-a. Ponekad ide u inostranstvo.
- Od koje godine izlazi list "Đuro Đaković"?
List "Đuro Đaković" izlazi od 1947. godine.
- Koliko godina vi radite ovaj posao?
Radio sam kao agronom pet-šest godina, tada sam završio Pedagošku akademiju i radio u Vrpolju kao nastavnik, pa sam radio kao dopisnik o sad kao urednik lista "Đuro Đaković".
- Da li ste zadovoljni poslom?
Posao novinara je zanimljiv, ali i težak. No ja sam zadovoljan jer ga gledam sa svjetlije strane.
- Koju školu se mora završiti da bi se postao novinar?
Za novinara se mora imati viša stručna sprema.
- Koliko vam je osobni dohodak?
Osobni dohodak mi je 800.000.- dinara, a između novinara u ovoj redakciji je od 600.000.- do 800.000.- dinara.
- Šta se radi sa brojevima koji su izašli u jednoj godini?
Brojevi izašli u jednoj godini uvezuju se u jednu knjagu koja se čuva u redakciji.
- Recite mi još samo vaše ime?
Mirko Macan, glavni odgovorni urednik lista "Đuro Đaković".
Zahvalila sam se drugu Macanu i zadovoljna otišla kući.

Pežak Mataša, 6.e

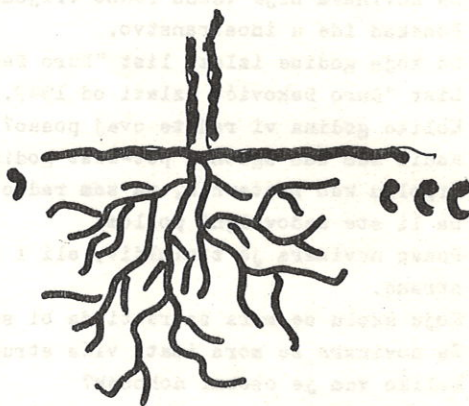
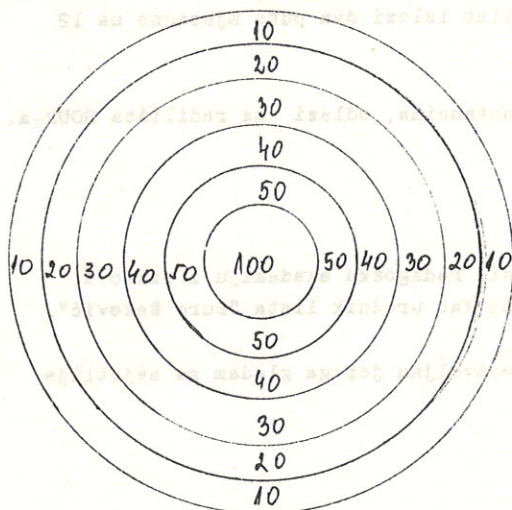
SUSRET SA KNJIŽEVNICOM SUNČANOM ŠKRINJARIĆ

U četvrtak, 6. 10. 1988. posjetila nas je književnica Sunčana Škrinjarić. Učenici škole pripremili su prigodan program i pozdravili književnicu.

- Koja vam je prva knjiga za djecu?
Moja prva knjiga za djecu je Kaktus bajke koja je objavljena 1970. godine.
- Da li je Ulica predaka roman za djecu?
Roman Ulica predaka nije roman za djecu iako su ga nastavnici prilagodili za lekturu 8. razreda.
- Kako je nastao crtani film "Čudesna šuma"?
Scenaristi za lutkarske predstave su tražili da napišem scenarij za jednu predstavu, ali je Milan Blaženović nacrtao likove za taj scenarij i umjesto lutkarske predstave nastao je dugometražni crtani film "Čudesna šuma".
- Da li pripremate neku novu knjigu?
Uskoro će izaći najnovija knjiga, to je "Kazališna kavana".
- Koja je vaša najbolja knjiga?
Ja nemam svoju najbolju knjigu, ali mnogi smatraju da je Ulica predaka najzanimljivija knjiga.

- Kada pišete pjesme da li ih pišete u stihu ili prozi?
Pišem najčešće u prozi zato što mi je tako lakše, a i tako sam navikla.
- Kako dolazite na ideju da pišete knjigu?
Dolazim pomoću poticaja. Postoji nešto za mene, a to je nadahnuće ili kako neki kažu talenat.
Još samo jedno pitanje.
- Koliko imate godina, ako nije tajna?
Imam 57 godina, a rođena sam 11. prosinca 1931. godine. Uskoro će mi biti rođendan.
U znak zahvalnosti za lijepe trenutke provedene s književnicom predali smo joj keramičku vazu, djelo naših učenika.

Matković Antonija, 6.c



FRANIĆ DANIJA, 6.a